

[Helge Sander]

gen ved siden af har det. Mange gange er det oven i købet således, at det er lederne fra idrætsorganisationerne, der bliver brugt i aftenskolerne.

Her vil jeg gerne appellere til hr. Ole Vig Jensen, som jo spiller en ikke ubetydelig rolle, dels som formand i det nye fritidsudvalg, der er på vej, og dels inden for fritidsundervisning i øvrigt, og spørge, om ikke der kunne laves regler, der gør, at vi ikke har denne ublu konkurrence. Det er lidt svært at leve med for mange idrætsforeninger. Dermed er ikke sagt, at vi skal fjerne aftenskoleidrætten totalt, for der er sådan noget som f.eks. yoga og afspænding, hvor jeg ikke tror man har tilstrækkelig gode tilbud i idrætsforeningerne; men den almindelige foreningsgymnastik bør foregå i gymnastikforeningerne.

Uddannelsen vil vi også gerne påpege som punkt 3, og det er selvfølgelig i forlængelse af det, der allerede er nævnt herfra, og som står i redegørelsen, nemlig ledernes kolossalt store betydning for den frivillige idræt. Det er klart, at det er af overvældende betydning, at de får nogle uddannelsesmuligheder, og i det omfang det kan støttes, må det absolut prioriteres meget højt. I dag har vi omkring 150.000 ledere, som fungerer i Dansk Idræts-Forbund, i DDGU og hos skytterne, og det skulle vel nok, hvis man kunne sætte penge på, aflønnes med omkring 1½ mia kr. Og 1½ mia kr. er meget tæt på det, som ofres totalt på idrætten; vi siger nu vel nok næsten 2 mia kr., så det er altså meget store værdier, og lad os endelig kæle for disse mennesker, som bruger masser af timer på at være ledere for børn og unge.

I samme forbindelse vil jeg gerne som punkt 4 nævne administrationen. Det er en fortsættelse af det med lederne, for alt for ofte er det jo således, at lederne ikke kommer ud at arbejde med de unge mennesker. Nej, de bliver i stedet for placeret på et kontor, hvor de skal opfylde en meget lang række administrative forpligtelser, som vel nok ikke lige var det, de havde forventet, da de gik ind i lederarbejdet. Her igen et bud: vi har jo i dag et tilskud pr. medlem, ud over at vi har lokaletilskuddet; så kunne man måske forestille sig, at man også kunne lave en slags administrationstilskud. Hvis man havde 200 medlemmer, så kunne man få 20 timers hjælp til administration, således at man fik frigivet nogle af de mange ledertimer, der går

til administration. Lederne bruger også alt for mange timer til det, for det er klart, at folk, som ikke normalt beskæftiger sig med det, og som slet ikke havde det for øje, da de gik ind i idrætsarbejdet, bruger for megen tid på udfyldning af skemaer osv., som ikke har spor at gøre med det, de havde forventet. Så det er absolut også noget af det, vi må kigge nærmere på.

Dog vil jeg igen som et apropos til hr. Jimmy Stahr sige, at netop i denne regerings tid har vi da fået en række eksempler på, at der er sket forbedringer til glæde for idrætslederne. Jeg tænker på momsregler, jeg tænker på skatteregler, og jeg ved, der er flere på vej. Så, hr. Jimmy Stahr, lad være med at være så bekymret, det skal nok gå alt sammen, og vi bevæger os i hvert fald i den rigtige retning.

Som det femte og sidste punkt skal jeg nævne noget, som det næsten ikke kan tilkomme os at nævne herinde, fordi det i langt den største udstrækning er i kommunernes regie. Det er selvfølgelig faciliteterne, jeg tænker på. Det er jo i første række en kommunesag, men det er væsentligt at påpege vigtigheden af det. Samtidig føler jeg ikke, det er relevant at tage de manglende kommunale investeringer inden for stadion- og idrætsanlæg og idræts- og svømmehaller som udtryk for, at der er en manglende vilje eller måske evne til at gøre en indsats på kommunalt plan. For det er jo således, at kigger vi på det skema, som er optrykt i ministerens redegørelse, så viser det sig, at der har været en fantastisk stor udbygning, bare vi går fire-fem år tilbage. Jeg tror ikke, at der er en tilstrækkelig stor udbygningsgrad, men det har trods alt hjulpet så meget på det, at jeg synes, man godt kan forstå, hvis man i visse kommuner siger, at nu må vi satse på andre områder. Og helt i stå er det jo ikke gået, det kan vi ikke tillade os at sige.

Endelig skal vi gøre opmærksom på, at de fire øvrige områder, som er nævnt i redegørelsen, jo alle sammen har meget stor fremgang, så jeg tror ikke på, at der er en negativ holdning over for idrætsfaciliteter og støtten til idrætten i det hele taget i kommunerne. Og det må der endelig heller ikke blive, det er der ingen af os der har råd til.

Sluttelig vil jeg godt lige nævne de fremtidige krav, som nok må stilles til idrætsorganisationerne, for at man kan holde på de